

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobců: **a) Mgr. J. P., b) I. P.**, proti žalovanému **Ministerstvu životního prostředí**, se sídlem Vršovická 64, Praha 10, 101 00, o kasační stížnosti stěžovatele **S. o. p. a k.**, zast. Mgr. Jiřím Petřem, advokátem se sídlem Zlatnická 1, Praha 1, 110 00, **za účasti** O. s. Z. k., o kasační stížnosti podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2004, č. j. 6 Ca 224/2003 – 72 ve znění opravného usnesení ze dne 15. 4. 2005 (č. l. 102),

t a k t o :

- I.** Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2004, č. j. 6 Ca 224/2003 – 72, ve znění opravného usnesení ze dne 15. 4. 2005 **se z r u š u j e .**
- II.** Žaloba podaná žalobci a), b) ze dne 18. 8. 2003 **se o d m í t á .**
- III.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení před Městským soudem v Praze.
- IV.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se zúčastněná osoba jako stěžovatel domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2004 shora uvedeného čísla jednacího, jímž bylo zrušeno rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 18. 6. 2003, č. j. M/100551/03 a věc mu vrácena k dalšímu řízení. Současně bylo rozhodnuto o povinnosti žalovaného ministerstva zaplatit žalobcům a) a b) na náhradě nákladů řízení částku 2000 Kč.

V kasační stížnosti se domáhá stěžovatel zrušení předmětného rozsudku Městského soudu v Praze, a to z důvodů věcných, které podrobně v kasační stížnosti popisuje.

Podle ust. § 109 odst. 3 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) je Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti, nikoli však tehdy, bylo-li řízení před soudem I. stupně zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. K takovému případu podle názoru Nejvyššího správního soudu došlo, když se městský soud věcně zabýval žalobou, kterou žalobci a) a b) podali a když rozhodnutí ministra životního prostředí zrušil.

V dané věci byl takovýto sled událostí, které jsou pro posouzení správnosti postupu Městského soudu v Praze rozhodující. Magistrát hlavního města Prahy, odbor životního prostředí dne 13. 9. 2000 vydal rozhodnutí o souhlasu podle § 37 odst. 1 a 2 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, souhlas k umístění a povolení stavby rodinný dům parc. č. 117/28 k. ú. P., a to při splnění stanovených podmínek. Ministerstvo životního prostředí dne 14. 2. 2001 k odvolání občanského sdružení S. p. t. u. ž. rozhodlo tak, že napadené rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy potvrdilo. Stalo se tak rozhodnutím ze dne 14. 2. 2001. Dne 17. 7. 2002 Městská část Prahy 9, odbor výstavby a územního rozvoje vydala územní rozhodnutí a stavební povolení pro stavbu shora uvedeného rodinného domu. Ministerstvo životního prostředí dne 10. 9. 2003 rozhodlo tak, že rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 13. 9. 2000 zrušilo a věc vrátilo prvoinstančnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí. Ministr životního prostředí dne 18. 6. 2003 zrušil rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 14. 2. 2001 (šlo o zamítavé rozhodnutí ve vztahu k odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 13. 9. 2000). Ministr životního prostředí pak postupoval podle § 65 odst. 2 zák. č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Žalobou podanou Krajskému soudu v Praze se žalobci a) a b) domáhali zrušení rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 18. 6. 2003 shora. Věc byla postoupena posléze Městskému soudu v Praze usnesením ze dne 28. 6. 2003. Městský soud v Praze pak o žalobě rozhodl rozsudkem ze dne 25. 3. 2004 jímž rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 18. 6. 2003 zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Podle § 70 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ze soudního přezkoumávání jsou vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy. O umístění stavby rozhoduje stavební úřad nikoli orgán ochrany přírody; žalobou napadené rozhodnutí, je rozhodnutím předběžné povahy, které ze soudního přezkoumávání zákonodárce vyloučil. S ohledem na skutečnost, že je vydáváno územní rozhodnutí podle § 39 zák. č. 52/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu a stavební povolení ve smyslu § 66 téhož zákona, nelze z řečeného souhlasu orgánu ochrany přírody ke stavební činnosti ve smyslu § 37 v ochranném pásmu zvláště chráněných území dovozovat samostatnou nepodmíněnou a nikoli předběžnou povahu takového souhlasu. Podle § 37 odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb., je-li třeba zabezpečit zvláště chráněná území před rušivými vlivy z okolí, může být pro ně vyhlášeno ochranné pásmo, ve kterém lze vymezit činnosti a zásahy, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody. Podle odst. 2 je, mimo jiné, ke stavební činnosti v ochranném pásmu nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Je-li zákonodárcem vnímán jako nezbytná podmínka pro jakoukoli další stavební činnost, pak nelze na takovýto souhlas nahlížet jinak, než-li jako na rozhodnutí, které není meritorním, nýbrž povahy předběžné.

V dané věci zrušení uděleného souhlasu Ministerstvem životního prostředí může mít ve vztahu k žalobcům a) a b) vážné důsledky avšak až v řízení, ke kterému je příslušný stavební úřad. Tedy tyto důsledky se projeví nepřímě, a možnost další obrany se přesouvá

do řízení stavebního. Ochrany subjektivních práv se tak mohou žalobci a) a b) domáhat v konečném rozhodnutí, jež vydá příslušný stavební úřad.

Žaloba v dané věci tak byla podána proti rozhodnutí, které podléhá výluce ve smyslu § 68 písm. e) s. ř. s., a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl. O nákladech tohoto řízení pak rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, které bylo ukončeno odmítnutím žaloby.

O návrhu na odkladný účinek kasační stížnosti nebylo soudem rozhodováno, neboť věc byla vyřízena přednostně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 31. října 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu